

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail:
C.N.C.D.@C.N.C.D..org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 118
din 07.07.2010**

Dosar nr.: 76/2010

Petiția nr.: 1657 din 01.03.2010

Petent: H L în numele C G G

Reclamat: Banca Transilvania

Obiect: refuz acordare servicii bancare. Dizabilitate

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. H L cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Banca Transilvania – Sucursala Bucur Obor, cu sediul în Șos. Mihai Bravu, nr. 10, sector 2, București

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentei, astfel cum este formulată, vizează refuzul acordării unor servicii bancare pe motivul handicapului.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 1657 din 01.03.2010, petenta arată că împreună cu soțul său au mers la bancă pentru a primi informații cu privire la un credit pentru sora sa, persoană cu handicap grav locomotor. Angajații băncii au precizat că nu se iau în considerare indemnizațiile persoanelor cu handicap și nu acordă credite acestor persoane.

IV. Procedura de citare

4.1. Prin rezoluția nr. 4 din 11.03.2010, s-a dispus efectuarea de investigații de către C.N.C.D. la sediul băncii. În data de 18.03.2010 s-a desfășurat investigația în speță iar raportul de investigație a fost depus la dosar.

4.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.3. Prin adresa înregistrată cu nr. 2023 din 15.03.2010 a fost citată petenta. Prin adresa nr. 2028 din 15.03.2010 a fost citată Banca Transilvania, prin reprezentant, iar prin adresa nr. 2029 din 15.03.2010 a fost citată Sucursala Bucur Obor a băncii, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 27.04.2010. La termen s-a prezentat partea reclamată care a susținut punctul de vedere transmis la dosar.

4.4. Consiliul a acordat termen pentru depunere concluzii scrise la 25.05.2010. Petenta a comunicat concluzii prin adresa nr. 4432 din 01.06.2010. De asemenea, sora petentei, doamna C G G a depus decarație prin care subscie cele sesizate de către petentă.

4.5. În perioada 28 noiembrie 2009 – 22 aprilie 2010, Colegiul CNCD s-a aflat în imposibilitate de a organiza deliberări. Urmare încetării succesive a mandatelor a 6 membrii în Colegiul CNCD, s-a declanșat procedura de numire de către Parlamentul României, potrivit art. 22 alin. 2 și art. 24 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Prin Hotărârea Parlamentului nr. 27/20.04.2010 publicată în Monitorul Oficial nr. 265 din 22.04.2010 au fost numiți noii membri ai Colegiului CNCD. Dosarul nr.391/2009 conexat cu Dosarul nr. 365/2009 a fost soluționat în data de 07.07.2010.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Petenta susține că împreună cu soțul său au mers la Banca Transilvania – Sucursala Bucur Obor pentru a primi informații cu privire la un credit pentru sora sa, persoană cu handicap grav locomotor. Aceasta susține că a prezentat informațiile pe care le-a considerat utile, respectiv, a arătat că veniturile surorii sale se compun din salariu și indemnizații lunare cu caracter permanent care îi sunt acordate de stat, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Angajata băncii, în momentul în care a aflat că solicitarea de acordare a unui eventual credit vine din partea unei persoane cu handicap, le-a comunicat că nu ia în considerare aceste indemnizații fiind vorba de o persoană cu handicap.

5.1.2. În continuare, petenta arată că a solicitat să i se comunice dacă în situația în care se iau în considerare doar veniturile salariale și ținând cont și e criteriile băncii cam la ce sumă creditară s-ar încadra. Moment în care i s-a comunicat că bancă nu acordă credite persoanelor cu handicap.

5.1.3. Petenta susține că rămas stupefiată de răspunsul angajatei băncii și a solicitat ca discuția să se poarte cu șefii agenției. A venit la discuții șeful compartimentului credite persoane fizice care, în argumentarea poziției pe care a avut-o angajata băncii, a declarat cum că nu se iau în considerare indemnizațiile de handicap, întrucât reglementările interne ale băncii prevăd acest lucru, nu se iau în considerare doar veniturile realizate doar din salariu întrucât banca întocmește un scoring al dosarului depus, după niște criterii ale băncii care sunt confidențiale, banca își rezervă dreptul de a-și alege clienții, nu se poate acorda un credit pentru achiziționarea unui autoturism unui persoane cu handicap pentru că această nu este aptă să-l conducă, și nu în ultimul rând că nu are ce să discute cu aceștia, trebuind ca solicitantul să se adreseze personal băncii pentru a putea fi vizionat.

5.1.4. Petenta mai susține că la acuzația ei de producere a unei discriminări, i s-a comunicat că solicitantul trebuie să depună dosar de solicitare și banca îi va comunica decizia băncii privind aprobarea sau respingerea cererii.

5.1.5. Având în vedere cele de mai sus, petenta invocă prevederile O.G. nr. 137/2000, republicat, și consideră că sora sa a fost discriminată pe motivul că aparține unei categorii defavorizate(cu handicap), i s-a restricționat accesul la servicii, bunuri și facilități, și i s-a refuzat acordarea unui credit bancar fără a avea posibilitatea de a i se stabili bonitatea financiară.

Susținerile părții reclamate

Susținerile Băncii Transilvania

5.2.1. Partea reclamată invoca lipsa calității procesuale active a petentei, sesizarea fiind semnată de petentă și nu de persoana cu dizabilități, nedepunând niciun act care să probeze calitatea sa, potrivit procedurii de soluționare a cazurilor de discriminare în fața CNCD. De asemenea, respinge acuzația și susține că poate argumenta cu probe că nu practică o astfel de atitudine discriminatorie. Astfel, reclamata susține că a acordat și acordă credite persoanelor cu dizabilități. Bineînțeles, că ponderea persoanelor respective este mică raportat la numărul total al clienților băncii dar, acest fapt este cauzat de doar de faptul că, situația veniturilor acestor persoane nu permite în unele cazuri respectarea unor criterii de selecție general practicate de către sistemul bancar – criterii pur economice impuse de dispozițiile legale. În acest sens, depune la dosar contractele de credite încheiate cu persoane cu handicap.

5.2.2. Reclamata consideră că în discuția dintre petentă și angajații agenției s-a produs o neînțelegere ce survine din greșita comunicare. Petenta a desus greșit că banca își rezervă dreptul de a selecta clientela.

5.2.3. În drept, reclamata invocă prevederile art. 5, 7 și 8 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor a CNCD., și solicită respingerea sesizării ca fiind nefondată.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași text (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

6.3. Din acest punct de vedere, Colegiul reține că H L în numele surorii sale C G , s-a deplasat la sucursala Bucur-Obor a părții reclamate, în data de 0.02.2010, ora 17.00, împreună cu soțul acesteia, pentru a obține informații în legătură cu obținerea unui credit pentru C G . A prezentat veniturile care se compun din salariu și indemnizație lunară însă nagajatat băncii a precizat că nu ia în considerare indemnizația, fiind vorba de o persoană cu handicap. Ulterior, angajata a precizat că banca nu acordă credite persoanelor cu handicap. O nouă discuție a avut loc cu șeful de compartiment, dna. P a justificat susținerile angajatei prin faptul că reglementările interne ale băncii prevăd acest lucru, criteriile de scoring ale băncii sunt confidențiale, banca ași

rezervă dreptul de a-și alege clienții, nu se poate acorda credit pentru achiziționarea unui autoturism unei persoane cu handicap pentru că nu este aptă să îl conducă, solicitantul trebuie să se adreseze băncii pentru a putea fi vizionat, iar solicitantul poate să depună dosar de solicitare credit urmând a i se comunica decizia băncii privind aprobarea sau respingerea cererii.

6.4. Partea reclamată invoca lipsa calității procesuale active a petentei, sesizarea fiind semnată de petentă și nu de persoana cu dizabilități, nedepunând niciun act care să probeze calitatea sa, potrivit procedurii de soluționare a cazurilor de discriminare în fața CNCD. Pe de altă parte, respinge acuzația petentei potrivit căreia banca nu acordă credite pentru persoane cu handicap. Banca a acordat credite persoanelor cu handicap și în acest sens sunt prezentate 3 cazuri vizând credite de nevoi personale, inclusiv credit auto, în valoare de 50000 RON, 25000 Euro și 4348951 RON, acordate la sucursala indicată de petenta și la alte 2 sucursale (Berceni și Militari). În acest sens, sunt depuse la dosare contractele de acordare credit și documentația aferentă. Arată partea reclamată că incidentul creat a fost determinat, posibil, de neînțelegerea termenilor utilizați de angajații băncii. Sintagma "cunoaștere a clienței" vine din denumirea Regulamentului 9/2008 a BNR privind cunoașterea clienței ce are ca scop identificarea exactă a clienților persoane fizice și juridice, reducerea riscului operațional și diminuarea activităților financiare nelegale. În cazul persoanelor cu dizabilități, normele băncii permit luarea în considerare a veniturilor provenite din indemnizațiile de handicap. Se analizează dacă situația de dizabilitate are sau nu caracter permanent. Restricțiile în privința creditării sunt impuse de Regulamentul BNR nr. 3/2007 privind limitarea riscului de creditare la creditele destinate persoanelor fizice ce include asigurarea ca finanțările să fie sustenabile pe termen lung. În ceea ce privește luarea în garanție a unor bunuri mobile, inclusiv autoturism, acestea necesită o evaluare realizată de Bancă.

6.5. În raport de excepția invocată de partea reclamată, Colegiul reține că Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor în fața C.N.C.D. publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, în art. 11 alin.1 dispune: „Petiția privind acte sau fapte de discriminare va cuprinde: a) numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor. Dacă reclamantul locuiește în străinătate, se va arăta domiciliul ales, unde urmează să i se facă toate comunicările privind soluționarea petiției; b) *numele și calitatea celui care reprezintă partea*, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele acestuia și sediul profesional; c) obiectul petiției; d) arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază petiția; e) arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere; f) semnătura...” Potrivit art. 5 din procedura internă "Petentul este persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea faptei de discriminare împotriva sa". Potrivit art. 7 alin. 1 și alin.2 din procedura internă "(1) Persoana interesată este fie persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea unei fapte de discriminare împotriva sa, fie una dintre persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2) ori alte persoane care au un interes legitim în combaterea

discriminării și reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare...”.

6.6. Raportându-ne la prevederile O.G. nr. 137/2000 republicată, Colegiul reiterează faptul că în înțelesul prevederilor art. 20 alin.1 **"Persoana care se consideră discriminată** poate sesiza Consiliu...””. Ca atare, legiuitorul instituie în beneficiul persoanelor care se consideră discriminate dreptul la o acțiune în constatarea și sancționarea contravențională a unei discriminări, de către C.N.C.D. Art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată, sub aspectul obligațiilor procedurale, dispune ca **"Persoana interesată are obligația** de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar **persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina** de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”. Spre deosebire de art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, unde legiuitorul utilizează sintagma "persoană care se consideră discriminată", în art. 20 alin.6 apare sintagma "persoană interesată". Pentru a înțelege pe deplin conținutul acestui termen, trebuie să ne raportăm la prevederile art. 28 alin.1 și alin.2 din O.G. nr. 137/2000 republicată, unde legiuitorul se referă la calitatea procesuală activă a organizațiilor neguvernamentale care au ca scop apărarea drepturilor omului sau un interes legitim în combaterea discriminării. Rezultă astfel, că în materia nediscriminării, calitatea procesuală activă aparține în primul rând persoanei care se consideră discriminată și în al doilea rând, în egală măsură, organizațiilor non-guvernamentale, în condițiile stipulate de legiuitor.

6.7. Acest înțeles este pe deplin redat și în Procedura internă de soluționare a plângerilor în fața CNCD, care definește în art. 8 persoana interesată: "fie persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea unei fapte de discriminare împotriva sa, fie una dintre persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2) (n.n. organizații non-guvernamentale) ori alte persoane care au un interes legitim în combaterea discriminării și reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare". Art. 8 din procedura denota intenția de a cuprinde mai multe categorii de persoane care se pot adresa CNCD, dar în condiții determinate. În primul rând, persoana care se consideră discriminată, (art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000), organizațiile ne-guvernamentale (art. 28 alin.1 și alin.2 din O.G. nr. 137/2000) precum și alte persoane care au un interes legitim și reprezintă o persoană împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare. Ca atare, procedura instituie posibilitatea unei a treia categorii de persoane de a sesiza CNCD. Este vorba de alte persoane decât organizații ne-guvernamentale, dar care au un interes legitim în combaterea discriminării, persoane care reprezintă un individ care a fost discriminat, un grup sau o comunitate de persoane discriminate. În cursul jurisprudenței sale, această ultimă categorie a fost reprezentată de sindicate, uniuni sindicale sau confederații sindicale care s-au adresat Consiliului în numele membrilor. În egală măsură, în această categorie s-au situat rudele unor persoane care au fost discriminate și care s-au adresat Consiliului în numele respectivului membru al familiei. În toate aceste situații, calitatea persoanei a fost raportată la interesul legitim în strânsă legătură cu un mandat de reprezentare, în sensul generic al sintagmei de mandat

(împuternicire). Din acest punct de vedere, prin adresa cu nr. 4432 din 01.06.20010 dna. C G G a comunicat la dosar însușirea petiției formulată de sora sa H L și faptul că aceasta a acționat în numele său, la cererea sa. În aceste condiții, Colegiul este de opinie că lipsa calității doamnei H L ori a însușirii petiției de către doamna C Geta Gheorghina a fost acoperită, urmând a se respinge excepția lipsei calității procesuale active.

6.5. Pe fond, relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit mobilul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul Director reține că art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile *expresis verbis* enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit elementul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

6.6. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza *Bilka Kaufhaus*, parag.31; cauza *C-33/89 Kowalska* [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza *C-184/89 Nimz* [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza *C-109/88 Danfoss* [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza *C-127/92, Enderby* [1993] ECR 673 parag. 16.).

6.9. Din acest punct de vedere, sub aspectul prevederilor art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată, în prezenta speță, Colegiul reține că faptele care ar presupune existența unei discriminări directe, în sensul art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, se plasează în legătură cu afirmațiile făcute de angajații băncii, în speță funcționarul care a preluat-o pe doamna H și soțul acesteia, respectiv șeful de compartiment din cadrul sucursalei Bucur Obor. Aceste afirmații vizează faptul că banca nu acordă credite persoanelor cu dizabilități, în speță că reglementările interne ale băncii prevăd acest lucru, banca își rezervă dreptul de a-și alege clienții și nu se poate acorda credit pentru achiziționarea unui autoturism unei persoane cu handicap pentru că nu este aptă să îl conducă. În ceea ce privește aceste afirmații, Colegiul reține că la dosar, în afara declarației dnei. H nu există nici un alt mijloc de probă ce ar putea fi coroborat în susținerea afirmațiilor imputate. Dincolo de acest aspect procedural, pornind de la prezumția ipotetică ce ar presupune că susținerile imputate au fost realizate, Colegiul ar urma să analizeze dacă există o legătură de cauzalitate directă sau indirectă între neacordarea creditelor și situația de dizabilitate a unor potențiali clienți, respectiv dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă în vederea atingerii unui scop legitim iar mijloacele folosite au fost proporționale. Sub aspectul actelor aflate la dosar, Colegiul reține că s-au depus înscrisuri, sesizarea dnei H declarația dnei C iar partea reclamată a depus copii după contracte de credit, copii după certificate de expertiză medicală a persoanelor cu handicap. De asemenea, la dosar s-a depus raportul de investigație al C.N.C.D.

6.10. Colegiul reține că în data de 9.02.2010 sora petentei s-a deplasat la sucursala Bucur Obor a părții reclamate unde a solicitat informații în legătură cu situația dnei C G Acest fapt este coroborat cu declarația dnei C persoană cu deficiențe locomotorii, depusă la dosar. Potrivit declarației dnei H L , angajații băncii i-au pus în vedere că banca nu acordă credite persoanelor cu handicap, iar în ultimă instanță că "solicitantul poate să depună dosar de solicitare a unui credit și i se va comunica decizia băncii privind aprobarea sau respingerea cererii". Ca atare, din declarația dnei. H rezultă că la data deplasării la sediul părții reclamate aceasta a solicitat informații cu caracter general, fără intenția imediată de a completa și depune în scris o cerere pentru solicitarea unui credit. Având în vedere dizabilitatea dnei. C o eventuală intenție de solicitare a unui credit, ar fi putut rezulta, spre exemplu, dintr-o cerere de împuternicire având ca scop depunerea și completarea documentației necesare obținerii unui credit. S-ar putea presupune că o asemenea intenție ar fi fost descurajată de angajații băncii. Însă, în sesizarea sa, dna. H arată că angajata băncii i-a precizat că solitiantul poate să depună dosar de credit.

6.11. Pe de altă parte, Colegiul reține că partea reclamată contestă per se afirmația că banca nu acordă credite persoanelor cu dizabilități însă nu contestă existența discuțiilor dintre angajații băncii și doamna H Arată însă că interpretarea dată de petentă conținutului acestora este diferit. Astfel, se invocă prevederile Regulamentului nr. 9/2008 și Regulamentului nr. 3/2007 al BNR în baza cărora angajații băncii au oferit explicații. Colegiul reține că Banca

Națională a României a adoptat Regulamentul nr. 9 din 3 iulie 2008 privind cunoașterea clientelei în scopul prevenirii spălării banilor și finanțării terorismului, publicat în Monitorul Oficial nr. nr. 527 din 14 iulie 2008 precum și Regulamentul nr. 3 din 12 martie 2007 privind limitarea riscului de credit la creditele destinate persoanelor fizice, publicat în Monitorul Oficial nr. 177 din 14 martie 2007 și modificat ulterior prin Regulamentul nr. 11 din 19 august 2008 publicat în Monitorul Oficial nr. 617 din 22 august 2008. În raport cu aceste regulamente băncile demarează operațiuni ce vizează identificarea persoanelor fizice și juridice, riscul operațional sau diminuarea activităților financiare nelegale. De asemenea, în domeniul acordării creditelor destinate persoanelor fizice, solicitările potențialilor clienți sunt supuse unei analize de risc, ceea ce implică elaborarea unor reglementări corelative profilului și strategiilor de risc, categorii de clienți eligibili, condiții de garantare, categorii de venituri eligibile, coeficienți de ajustare, categorii de cheltuieli care se deduc din veniturile eligibile, niveluri maxime admise pentru grad total de îndatorare, etc.

6.12. Dincolo de aceste regulamente specifice domeniului bancar, Colegiul reține că, la dosar, partea reclamată a depus contractele de credit a trei persoane cu handicap acordate la diferite sucursale din Berceni, Militari și inclusiv sucursala Bucur Obor. Alăturat contractelor s-au depus certificatele de expertiză medicală. Rezultă așadar, că în cadrul activității de prestare a unor servicii bancare, partea reclamată a acordat credite pentru nevoi personale unor persoane cu dizabilități, inclusiv credit auto. Or, chiar dacă s-ar fi reținut eventualitatea unei prezumții ipotetice de tratament discriminatoriu pe baza dizabilității prin afirmațiile imputate, această prezumție este rasturnată de înscrisurile ce evidențiază că partea reclamată a acordat credite unor persoane cu dizabilități. În plus, Colegiul reține că obiectul plângerii este corelativ unei situații ce vizează solicitarea unor informații, respectiv imputarea unor afirmații și nu o cerere pentru solicitarea unui credit, respinsă pe motivul dizabilității petentei. Din acest punct de vedere, nu pot fi reținute mijloace de probă ce ar determina incidența prevederilor art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată.

6.13. Desigur, se impune a preciza că dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratamentul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratând pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa. De aceea este extrem de important ca, inclusiv în procesul de livrare a unor servicii, să se manifeste exigență în raport cu modul în care sunt comunicate informații privind cerințele specifice în materia bancară, în vederea preîntâmpinării unor situații de natură interpretabilă, pentru a se asigura respectarea demnității personale și a principiului nediscriminării.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția lipsei calității procesuale active invocată în cauză de partea reclamată;

2. În privința faptelor sesizate nu pot fi reținute mijloace de probă care să determine incidența prevederilor art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. O copie a hotărârii se va transmite părților: H L , cu domiciliul în Banca Transilvania – Sucursala Bucur Obor, cu sediul în Șos. Mihai Bravu, nr. 10, sectro 2, București

5. O copie a hotărârii se va transmite și Băncii Transilvania, cu sediul în Cluj Napoca, str. George Barițiu, nr.8, jud. Cluj

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

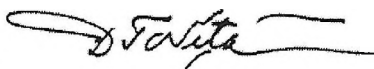
GERGELY Dezideriu – Membru

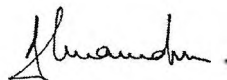
HALLER Istvan – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Data redactării 30.07.2010

Hotărâre Redactată. G.D., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

